

Ruimtelijke onderbouwing Belt-Schutsloot

ID plan: NL.IMRO.1708.BSShavezathrwg13OV-VA01

datum: oktober 2021

status: definitief

besluitdatum: 19 april 2022

auteur: gemeente Steenwijkerland

Inhoudsopgave

Hoofdstuk 1	Inleiding	1
1.1	Aanleiding	1
1.2	Eisen aan een ruimtelijke onderbouwing	2
1.3	Leeswijzer	3
Hoofdstuk 2	Beschrijving plan	4
2.1	Ruimtelijke en functionele structuur plangebied en omgeving	4
2.2	Planbeschrijving	4
Hoofdstuk 3	Wettelijke en beleidsmatige kaders	5
3.1	Rijksbeleid	5
3.1.1	Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR)	5
3.1.1.1	Algemeen	5
3.1.1.2	Rijksdoelen en regionale opgaven	5
3.1.1.3	Ladder voor duurzame verstedelijking	6
3.1.2	Toetsing van het initiatief aan de uitgangspunten in het rijksbeleid	6
3.2	Provinciaal beleid	6
3.2.1	Omgevingsvisie Overijssel	6
3.2.2	Omgevingsverordening Overijssel	7
3.2.3	Uitvoeringsmodel Omgevingsvisie Overijssel	7
3.2.3.1	Of – Generieke beleidskeuzes	8
3.2.3.2	Waar - Ontwikkelingsperspectieven	8
3.2.3.3	Hoe – Gebiedskenmerken	9
3.2.4	Toetsing van het initiatief aan het Uitvoeringsmodel Omgevingsvisie Overijssel	9
3.2.4.1	Of – Generieke beleidskeuzes	10
3.2.4.2	Waar - Ontwikkelingsperspectieven	10
3.2.4.3	Hoe - Gebiedskenmerken	11
3.2.5	Conclusie toetsing aan het provinciale beleid	13
3.3	Gemeentelijk beleid	14
3.3.1	Strategische Toekomstvisie Steenwijkerland 2030	14
3.3.1.1	Algemeen	14
3.3.1.2	Toetsing aan Strategische Toekomstvisie Steenwijkerland 2030	14
3.3.2	Omgevingsvisie Steenwijkerland	14
3.3.3	Beheersverordening Buitengebied Steenwijkerland 2014	15
3.3.4	Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo)	15
Hoofdstuk 4	Actuele omgevingsaspecten	16
4.1	Inleiding	16
4.2	Ecologie	16
4.2.1	Inleiding	16
4.2.2	Gebiedsbescherming	16
4.2.3	Soortenbescherming	17
4.3	Cultuurhistorie en archeologie	17
4.3.1	Cultuurhistorie	17
4.3.2	Archeologie	17
Hoofdstuk 5	Waterparagraaf	19
5.1	Inleiding	19
5.2	Waterbeleid	19

5.3	Watertoets	19
5.3.1	Waterhuishouding	19
5.3.2	Voorkeursbeleid hemelwaterafvoer	19
5.3.3	Aanleghoogte van de bebouwing	20
5.3.4	Watertoetsproces	20
Hoofdstuk 6	Milieuparagraaf	21
6.1	Milieu	21
6.2	Geluidhinder	21
6.3	Bodem	21
6.4	Luchtkwaliteit	21
6.5	Bedrijven en milieuzonering	22
6.6	Externe veiligheid	23
6.7	Milieubescherming	23
6.8	Verkeer & parkeren	23
6.9	Kabels en leidingen	23
Hoofdstuk 7	Financiële paragraaf	24
7.1	Financiële haalbaarheid	24
7.2	Exploitatieplan	24
Hoofdstuk 8	Maatschappelijke uitvoerbaarheid	25

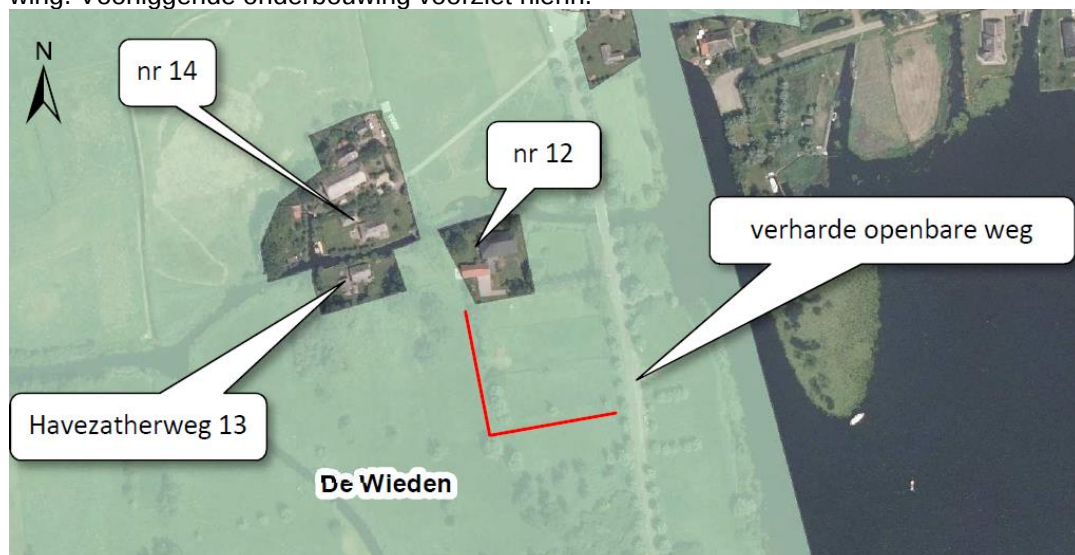
Hoofdstuk 1 Inleiding

1.1 Aanleiding

Initiatiefnemers zijn voornemens om een deel van een in onbruik geraakte oude voetpad langs de huidige Havezatherweg te Belt-Schutsloot opnieuw in gebruik te nemen. Het doel is om hiermee de bereikbaarheid van de woning aan de Havezatherweg 13 te herstellen.

Initiatiefnemer heeft in het verleden altijd gebruik gemaakt van een toegangspad langs de Havezatherweg 12. Deze toegang is ontzegd. Door het aanleggen van een nieuw voetpad kan de woning aan de Havezatherweg 13 in de toekomst weer bereikt worden.

In de thans geldende 'Beheersverordening Buitengebied Steenwijkerland 2014' is deze ontwikkeling niet mogelijk. Er kan medewerking worden verleend aan de ontwikkeling door een omgevingsvergunning voor afwijking van het bestemmingsplan te verlenen. Voorwaarde daarvoor is dat de vergunning is voorzien van een goede ruimtelijke onderbouwing. Voorliggende onderbouwing voorziet hierin.

Figuur 1 Globaal tracé aan te leggen voetpad (bron: natuurtoets)

1.2 Eisen aan een ruimtelijke onderbouwing

Een op artikel 2.12, eerste lid, sub a, onder 3 Wabo gebaseerde zelfstandige instructie voor de inhoud en inrichting van een ruimtelijke onderbouwing ontbreekt in het Besluit omgevingsrecht (Bor). Artikel 5.20 van het (Bor) verklaart voor de inhoud van het besluit de artikelen 3.1.2, 3.1.6 en 3.3.1, eerste lid, van het Besluit ruimtelijke ordening van overeenkomstige toepassing. Voorliggende ruimtelijke onderbouwing belicht alle relevante aspecten vanuit de ruimtelijke ordening en toont aan dat voorliggende ontwikkeling in overeenstemming is met een goede ruimtelijke ordening. Hieronder is verwoord waaraan een ruimtelijke onderbouwing moet voldoen.

In een goede ruimtelijke onderbouwing zijn neergelegd:

1. een verantwoording van de gemaakte keuzes;
2. een beschrijving van de wijze waarop in het plan rekening is gehouden met de gevolgen voor de waterhuishouding; Hiervoor wordt verwezen naar hoofdstuk 5 de uitkomsten van het in artikel 3.1.1 bedoelde overleg;
3. de uitkomsten van het met toepassing van artikel 3:2 van de Algemene wet bestuursrecht verrichte onderzoeken. Verwezen wordt naar de gehele ruimtelijke onderbouwing waaruit blijkt dat met alle relevante feiten en af te wegen belangen rekening is gehouden;
4. een beschrijving van de wijze waarop burgers en maatschappelijke organisaties bij de voorbereiding zijn betrokken; het ontwerp-besluit wordt voor een ieder ter inzage gelegd. Er wordt gelegenheid geboden om zienswijzen in te dienen;
5. de inzichten over de uitvoerbaarheid van het plan; Verwezen wordt naar hoofdstuk 6.

Voor zover bij het project geen milieueffectrapport als bedoeld in hoofdstuk 7 van de Wet milieubeheer wordt opgesteld waarin de hierna volgende onderdelen zijn beschreven, worden in de ruimtelijke onderbouwing ten minste neergelegd:

6. een beschrijving van de wijze waarop met de in de grond aanwezige of te verwachten monumenten rekening is gehouden; Verwezen wordt naar paragraaf 4.3.
7. voor zover nodig een beschrijving van de wijze waarop rekening is gehouden met overige waarden van de in het besluit begrepen gronden en de verhouding tot het aangrenzende gebied; In hoofdstuk 4 is aandacht besteed aan relevante aspecten;
8. een beschrijving van de wijze waarop krachtens hoofdstuk 5 van de Wet milieubeheer vastgestelde milieukwaliteitseisen bij het besluit zijn betrokken; het betreffende hoofdstuk 5 van de Wet milieubeheer heeft betrekking op luchtkwaliteitseisen. Deze zijn beschreven in hoofdstuk 6.

1.3 Leeswijzer

Na deze inleiding wordt in hoofdstuk 2 het plan beschreven. In hoofdstuk 3 wordt het voor het plan relevante beleid van de verschillende overheidsinstanties beschreven. In de hoofdstukken 4, 5 en 6 wordt de ontwikkeling getoetst aan de omgevingsaspecten. Vervolgens wordt in hoofdstuk 7 de uitvoerbaarheid van het plan behandeld.

Hoofdstuk 2 Beschrijving plan

2.1 Ruimtelijke en functionele structuur plangebied en omgeving

Het plangebied aan de Havezatherweg ligt net ten westen van Belt-Schutsloot in het kraggenlandschap. Dit landschap is een gevarieerd, kleinschalig landschap van rietland, kraggen, open water en moerasbos. Het gebied is grotendeels te nat voor bewoning. De bewoning die er is ligt geconcentreerd in lange linten langs het water. Deze waterstreekdorpen als Belt-Schutsloot waren oorspronkelijk alleen per boot bereikbaar. De woningen zijn dan ook met de voorzijde gericht naar het water.

2.2 Planbeschrijving

Het aan te leggen pad ligt gedeeltelijk evenwijdig aan de Havezatherweg bij het dorp Belt-Schutsloot (zie [figuur 1](#)). Het tracé dat evenwijdig ligt aan de Havezatherweg betreft de oude toegangsweg naar de woningen. Met de aanleg van de Havezatherweg is deze toegangsweg in onbruik geraakt. De oude verharding is nog steeds aanwezig. Op deze verharding heeft zich in de loop der jaren een laag humus gevormd, waarop riet tot ontwikkeling is gekomen. Door de aanwezigheid van het riet is het bestaande tracé nu niet exact te af te bakenen; dit wordt in het veld bepaald. Op de verbeelding en in de vergunningaanvraag wordt hier rekening mee gehouden. Het deel van het tracé dat haaks op de Havezatherweg staat is een nieuw aan te leggen pad. De totale lengte van het tracé is circa 140 meter.

De bedoeling is om de rietbegroeiing en de laag humus op de oude weg te verwijderen. Hierop wordt een nieuwe verharding aangelegd. Deze zal bestaan uit halfverharding in de vorm van zand en grint. De verharding is ongeveer 0,7 m breed. Het pad is niet doorgaand en ontsluit slechts één bestaande woning. Bij gebruik van de woning is wordt het pad slechts enkele keren per dag gebruikt.

Hoofdstuk 3 Wettelijke en beleidsmatige kaders

Dit hoofdstuk behandelt het beleid dat betrekking heeft op dit project.

3.1 Rijksbeleid

3.1.1 Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR)

3.1.1.1 Algemeen

Op 13 maart 2012 is de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR) vastgesteld. In deze structuurvisie staan de (rijks)plannen voor ruimte en mobiliteit. Overheden, burgers en bedrijven krijgen de ruimte om zelf oplossingen te creëren. Het Rijk richt zich met name op het versterken van de internationale positie van Nederland en het behartigen van de nationale belangen. De nieuwe structuurvisie vervangt verschillende bestaande nota's, zoals de agenda Landschap en de agenda Vitaal Platteland.

3.1.1.2 Rijksdoelen en regionale opgaven

In de SVIR worden drie hoofddoelen genoemd om Nederland concurrerend, bereikbaar, leefbaar en veilig te houden voor de middellange termijn (2028):

- het vergroten van de concurrentiekracht van Nederland door het versterken van de ruimtelijk-economische structuur van Nederland;
- het verbeteren, in stand houden en ruimtelijk zekerstellen van de bereikbaarheid waarbij de gebruiker voorop staat;
- het waarborgen van een leefbare en veilige omgeving waarin unieke natuurlijke en cultuurhistorische waarden behouden zijn.

Voor de drie rijksdoelen worden de onderwerpen van nationaal belang benoemd, waarmee het Rijk aangeeft waarvoor het verantwoordelijk is en waarop het resultaten wil boeken. Buiten deze nationale belangen hebben decentrale overheden beleidsvrijheid.

De drie hoofddoelen van het ruimtelijk en mobiliteitsbeleid kennen nationale opgaven die regionaal neerslaan. Opgaven van nationaal belang in Oost-Nederland (de provincie Gelderland en Overijssel) zijn:

- Het waar nodig verbeteren van de internationale achterlandverbindingen (weg, spoor en vaarwegen) die door Oost Nederland lopen. Dit onder andere ten behoeve van de mainports Rotterdam en Schiphol;
- Het formuleren van een integrale strategie voor het totale rivierengebied van Maas en Rijn (takken (Waal, Nederrijn, Lek en de IJssel, deelprogramma rivieren van het Deltaprogramma) en de IJsselvecht delta (deelprogramma's zoetwater en rivieren) voor waterveiligheid in combinatie met bereikbaarheid, ruimtelijke kwaliteit, natuur, economische ontwikkeling en woningbouw;
- Het tot stand brengen en beschermen van de NNN, inclusief de Natura 2000 gebieden (zoals de Veluwe);
- Het robuust en compleet maken van het hoofdenrgienetwerk (380 kV), onder andere door het aanwijzen van het tracé voor aansluiting op het Duitse hoogspanningsnet.

3.1.1.3 Ladder voor duurzame verstedelijking

In de SVIR is de ladder voor duurzame verstedelijking geïntroduceerd. Deze ladder is per 1 oktober 2012 als motiveringseis in het Besluit ruimtelijke ordening (artikel 3.1.6, lid 2) opgenomen. Op 1 juli 2017 is de Ladder in het Besluit ruimtelijke ordening gewijzigd. Aanleiding voor de wijziging waren de in de praktijk gesignaleerde knelpunten bij de uitvoering van de Ladder en de wens om te komen tot een vereenvoudigd en geoptimaliseerd instrument.

Doel van de ladder voor duurzame verstedelijking is een goede ruimtelijke ordening door een optimale benutting van de ruimte in stedelijke gebieden. Hierbij geldt een motiveringsvereiste voor het bevoegd gezag als nieuwe stedelijke ontwikkelingen planologisch mogelijk worden gemaakt.

Teneinde een ontwikkeling adequaat te kunnen toetsen aan de ladder is het noodzakelijk inzicht te geven in de begrippen 'bestaand stedelijk gebied' en 'stedelijke ontwikkeling'.

In de Bro zijn in artikel 1.1.1 definities opgenomen voor:

bestaand stedelijk gebied: 'bestaand stedenbouwkundig samenstel van bebouwing ten behoeve van wonen, dienstverlening, bedrijvigheid, detailhandel of horeca, alsmede de daarbij behorende openbare of sociaal culturele voorzieningen, stedelijk groen en infrastructuur'.

stedelijke ontwikkeling: 'ruimtelijke ontwikkeling van een bedrijventerrein of zeehaventerrein, of van kantoren, detailhandel, woningbouwlocaties of andere stedelijke voorzieningen'.

Bij het beschrijven van de behoefte dient te worden uitgegaan van het saldo van de aantoonbare vraag naar de voorgenomen ontwikkeling (de komende tien jaar, zijnde de looptijd van het bestemmingsplan) verminderd met het aanbod in planologische besluiten, ook als het feitelijk nog niet is gerealiseerd (harde plancapaciteit).

3.1.2 Toetsing van het initiatief aan de uitgangspunten in het rijksbeleid

De SVIR heeft een dusdanig schaalniveau dat deze niet specifiek ingaat op een kleinschalige, lokale ontwikkeling zoals in deze onderbouwing wordt behandeld.

3.2 Provinciaal beleid

Het provinciaal beleid is verwoord in tal van plannen. Het belangrijkste plan betreft de Omgevingsvisie Overijssel, welke is verankerd in de Omgevingsverordening. Op 12 april 2017 hebben Provinciale Staten van Overijssel de Omgevingsvisie Overijssel 2017 'Beken Kleur' en bijbehorende Omgevingsverordening Overijssel 2017 vastgesteld. Op 1 mei 2017 zijn de Omgevingsvisie en Omgevingsverordening in werking getreden. Op 13 november 2019 hebben Provinciale Staten de Actualisatie 2018/2019 gewijzigd vastgesteld.

3.2.1 Omgevingsvisie Overijssel

De Omgevingsvisie Overijssel is het integrale provinciale beleidsplan voor de fysieke leefomgeving van Overijssel. De hoofdambitie van de Omgevingsvisie is een toekomstvastе groei van welvaart en welzijn met een verantwoord beslag op de beschikbare natuurlijke hulpbronnen en voorraden.

Leidende thema's voor de Omgevingsvisie zijn:

- Duurzaamheid;
- Ruimtelijke kwaliteit.

Enkele belangrijke beleidskeuzes waarmee de provincie haar ambities wil realiseren zijn:

- door meer aandacht voor herstructurering wordt ingezet op een breed spectrum aan woon-, werk- en mixmilieu's; dorpen en steden worden gestimuleerd hun eigen kleur te ontwikkelen;
- investeren in een hoofdinfrastructuur voor wegverkeer, trein, fiets en waarbij veiligheid en doorstroming centraal staan;
- zuinig en zorgvuldig ruimtegebruik; deze methode gaat ervan uit dat eerst het gebruik van de ruimte wordt geoptimaliseerd, dan de mogelijkheid van meervoudig

ruimtegebruik wordt onderzocht en dan pas de mogelijkheid om het ruimtegebruik uit te breiden, wordt bekeken;

- ruimtelijke plannen ontwikkelen aan de hand van gebiedskenmerken en keuzes voor duurzaamheid.

3.2.2 Omgevingsverordening Overijssel

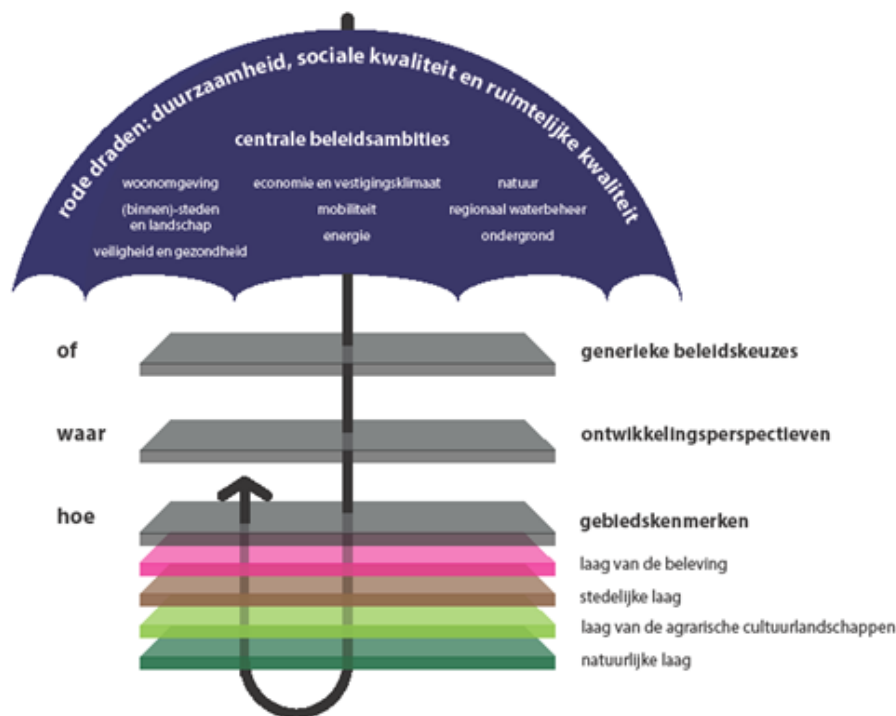
De provincie beschikt over een palet aan instrumenten waarmee zij haar ambities realiseert. Het gaat er daarbij om steeds de meest optimale mix van instrumenten toe te passen, zodat effectief en efficiënt resultaat wordt geboekt voor alle ambities en doelstellingen van de Omgevingsvisie Overijssel. De keuze voor inzet van deze instrumenten is bepaald aan de hand van een aantal criteria. In de Omgevingsvisie is bij elke beleidsambitie een realisatieschema opgenomen waarin is aangegeven welke instrumenten de provincie zal inzetten om de verschillende onderwerpen van provinciaal belang te realiseren.

Eén van de instrumenten om het beleid uit de Omgevingsvisie Overijssel te laten doorwerken is de Omgevingsverordening Overijssel. De Omgevingsverordening is het provinciaal juridisch instrument dat wordt ingezet voor die onderwerpen waarvoor de provincie eraan hecht dat de doorwerking van het beleid van de Omgevingsvisie juridisch geborgd is.

3.2.3 Uitvoeringsmodel Omgevingsvisie Overijssel

Om te bepalen of een initiatief bijdraagt aan de provinciale ambities wordt gebruik gemaakt van het 'Uitvoeringsmodel Omgevingsvisie Overijssel'. In dit uitvoeringsmodel staan de stappen **of**, **waar** en **hoe** centraal. Bij een initiatief voor bijvoorbeeld woningbouw, een nieuwe bedrijfslocatie, toeristisch-recreatieve voorzieningen, natuurontwikkeling, et cetera kan aan de hand van deze drie stappen bepaald worden of een initiatief binnen de geschetste visie voor Overijssel mogelijk is, waar het past en hoe het uitgevoerd kan worden. De eerste stap, het bepalen van de **of**-vraag, lijkt in strijd met de wens zoveel mogelijk ruimte te willen geven aan nieuwe initiatieven. Met het faciliteren van initiatieven moet echter wel gekeken worden naar de (wettelijke) verantwoordelijkheden zoals veiligheid of gezondheid. Het uitvoeringsmodel maakt helder wat kan en wat niet kan.

Om een goed evenwicht te vinden tussen het bieden van ruimte aan initiatieven en het waarborgen van publieke belangen, varieert de provinciale sturing: soms normstellend, maar meestal richtinggevend of inspirerend.

Figuur 2 Uitvoeringsmodel Omgevingsvisie Overijssel (bron: provincie Overijssel)

Hieronder worden de generieke beleidskeuzes, ontwikkelingsperspectieven en gebiedskennmerken nader toegelicht.

3.2.3.1 Of – Generieke beleidskeuzes

Maatschappelijke opgaven zijn leidend in het handelen van de provincie. Allereerst is het dan ook de vraag of er een maatschappelijke opgave is. Of een initiatief mogelijk is, wordt onder andere bepaald door generieke beleidskeuzes van EU, Rijk of provincie. Denk hierbij aan beleidskeuzes om basiskwaliteiten als schoon drinkwater en droge voeten te garanderen. Maar ook aan beleidskeuzes om overaanbod van bijvoorbeeld woningbouw- en kantorenlocaties – en daarmee grote financiële en maatschappelijke kosten – te voorkomen. In de omgevingsvisie zijn de provinciale beleidskeuzes hieromtrent vastgelegd. De generieke beleidskeuzes zijn vaak normstellend. Dit betekent dat ze opgevolgd moeten worden: het zijn randvoorwaarden waarmee iedereen rekening moet houden vanwege zwaarwegende publieke belangen. De normstellende beleidskeuzes zijn vastgelegd in de omgevingsverordening.

3.2.3.2 Waar - Ontwikkelingsperspectieven

Na het beantwoorden van de **of**-vraag, is de vraag **waar** het initiatief past of ontwikkeld kan worden. In de omgevingsvisie op de toekomst van Overijssel onderscheidt de provincie zes ontwikkelingsperspectieven. Deze ontwikkelingsperspectieven schetsen een ruimtelijk perspectief voor een combinatie van functies en geven aan welke beleids- en kwaliteitsambities leidend zijn. De ontwikkelingsperspectieven geven zo richting aan waar wat ontwikkeld zou kunnen worden.

De ontwikkelingsperspectieven zijn richtinggevend. Dit betekent dat er ruimte is voor lokale afweging: een gemeente kan vanwege maatschappelijke en/of sociaal-economische redenen in haar Omgevingsvisie en bestemmings- of omgevingsplan een andere invulling kiezen. Die dient dan wel te passen binnen de – voor dat ontwikkelingsperspectief – geldende kwaliteitsambities. Daarbij dienen de nieuwe ontwikkelingen verbonden te worden met de

bestaande kenmerken van het gebied, conform de Catalogus Gebiedskenmerken (de derde stap in het uitvoeringsmodel). Naast ruimte voor een lokale afweging t.a.v. functies en ruimtegebruik, is er ruimte voor een lokale invulling van de begrenzing: de grenzen van de ontwikkelingsperspectieven zijn signaleringsgrenzen.

3.2.3.3 Hoe – Gebiedskenmerken

Ten slotte is de vraag hoe het initiatief ingepast kan worden in het landschap. De gebiedskenmerken spelen een belangrijke rol bij deze vraag. Onder gebiedskenmerken worden verstaan de ruimtelijke kenmerken van een gebied of gebiedstype die bepalend zijn voor de karakteristiek en kwaliteit van dat gebied of gebiedstype. Voor alle gebiedstypen in Overijssel is in de Catalogus Gebiedskenmerken beschreven welke kwaliteiten en kenmerken van provinciaal zijn en behouden, versterkt of ontwikkeld moeten worden. De gebiedskenmerken zijn soms normstellend, maar meestal richtinggevend of inspirerend. Voor de normerende uitspraken geldt dat deze opgevolgd dienen te worden; ze zijn dan ook in onze omgevingsverordening geregeld. De richtinggevende uitspraken zijn randvoorwaarden waarmee in principe rekening gehouden moet worden. Hier kan gemotiveerd van worden afgeweken mits aannemelijk is gemaakt dat met het alternatief de kwaliteitsambities even goed of zelfs beter gerealiseerd kunnen worden. De inspirerende uitspraken bieden een wenkend perspectief: het zijn voorbeelden van de wijze waarop ruimtelijke kwaliteitsambities ingevuld kunnen worden. Initiatiefnemers kunnen zich hierdoor laten inspireren, maar dit hoeft niet.

3.2.4 Toetsing van het initiatief aan het Uitvoeringsmodel Omgevingsvisie Overijssel

Toetsing van het voorliggend initiatief aan het uitvoeringsmodel van de Omgevingsvisie Overijssel geeft globaal het volgende beeld.

3.2.4.1 Of – Generieke beleidskeuzes

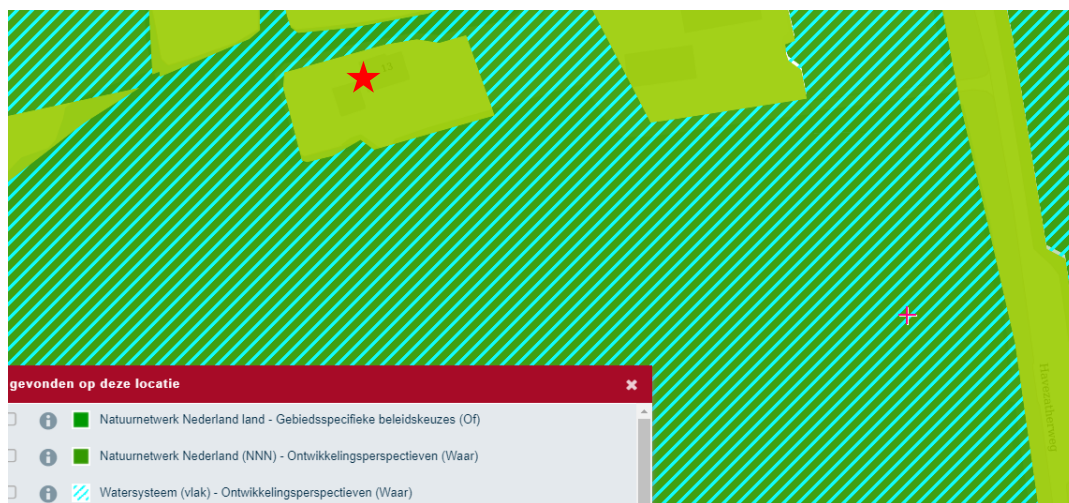
Generieke beleidskeuzes vloeien voort uit keuzes van EU, Rijk of provincie. Het zijn keuzes die bepalend zijn of ontwikkelingen nodig dan wel mogelijk zijn. Deze betreffen onder andere reserveringen voor waterveiligheid, randvoorwaarden voor externe veiligheid, grondwaterbeschermingsgebieden, bescherming van de ondergrond (aardkundige en archeologische waarden), landbouwontwikkelingsgebieden voor intensieve veehouderij, begrenzing van Nationale Landschappen, Natura 2000-gebieden en de Natuur Netwerk Nederland. De generieke beleidskeuzes zijn vaak normstellend. Als ze het gevolg zijn van provinciale keuzes staan ze in de Omgevingsverordening Overijssel.

Ten aanzien van onderhavig plan wordt opgemerkt dat de ontwikkeling aan de Havezatherweg deels het herstel van een bestaande weg betreft en deels de aanleg van een nieuw pad in een Natura 2000-gebied.

In de paragraaf 4.2 'Ecologie' wordt nader onderbouwd dat geen sprake is van significant negatieve effecten op de natuurwaarden. Gezien het vorenstaande wordt geconcludeerd dat het plan in overeenstemming is met het provinciaal beleid.

3.2.4.2 Waar - Ontwikkelingsperspectieven

In dit geval zijn vooral de ontwikkelingsperspectieven voor de groene omgeving van belang. In de groene omgeving gaat het – kortweg gezegd – om het behoud en de versterking van het landschap en het realiseren van de groen-blauwe hoofdstructuur alsmede om de ontwikkelingsmogelijkheden voor de landbouw en andere economische dragers. Hieronder is een uitsnede van de perspectievenkaart te zien behorende bij de Omgevingsvisie. De woning aan de Havezatherweg 13 is met een rode ster op de kaart weergegeven

Figuur 3 Ontwikkelingsperspectievenkaart (bron: <https://overijssel.tercera-ro.nl/MapView>)

Het gebied waar het plangebied is gelegen, is aangewezen als bestaande natuur binnen de 'Zone ondernemen met Natuur en Water'. Het perspectief op provinciaal/regionaal niveau is om, via private initiatieven en de realisering van de NNN (Natuur Netwerk Nederland), gebieden met hoge natuurwaarden (weer) in een onderling verband te brengen en gelijktijdig de regionale economie te versterken. Hierdoor ontstaat er een samenhangend netwerk van gebieden waar plant- en diersoorten stevige levensgemeenschappen kunnen ontwikkelen, waar natuurlijke processen weer vrij spel kunnen krijgen, waartussen vrije uitwisseling van plant en dier mogelijk is en waar de economische potenties van natuurkwaliteit optimaal benut worden. Dit raamwerk levert mooie, stoere landschappen op waar het goed toeven is.

3.2.4.3 Hoe - Gebiedskenmerken

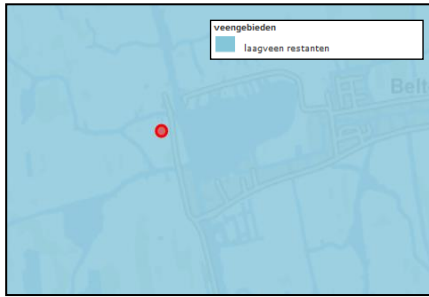
Op basis van gebiedskenmerken in vier lagen (natuurlijke laag, laag van het agrarisch cultuurlandschap, stedelijke laag en lust- en leisurelaag) gelden specifieke kwaliteitsvoorwaarden en –opgaven voor ruimtelijke ontwikkelingen. De bijlage Catalogus Gebiedskenmerken behorende bij de Omgevingsvisie geeft meer in detail inzicht in de kenmerken van verschillende gebieden en wat in die gebiedskenmerken van provinciaal belang is voor hoe een ontwikkeling invulling krijgt. De kwaliteitsopgaven en –voorwaarden op basis van gebiedskenmerken kunnen te maken hebben met landschappelijke inpassing, infrastructuur, milieuaspecten, bodemaspecten, cultuurhistorie, toeristische en recreatieve aantrekkingskracht, natuur, water, etc. De gebiedskenmerken zijn soms normstellend, maar meestal richtinggevend of inspirerend.

1. De ‘Natuurlijke laag’

De natuurlijke laag is ontstaan doordat abiotische processen – zoals ijs- wind- en waterstromen, erosie en sedimentatie – en biotische processen – zoals vestiging van plant- en diersoorten – inwerken op de ondergrond van bodem en geologie. Overijssel bestaat voornamelijk uit een dekzandcomplex dat afloopt van oost naar west. Een paar noord-zuid georiënteerde stuwwallen doorsnijden het dekzand. Het is een van oudsher bij tijd en wijle heel nat landschap waar het water maar moeilijk uit weg kon. Hier heeft zich hoogveen ontwikkeld. In het westen loopt dit landschapstype tot aan de kustlijn van de voormalige Zuiderzee, waar in de delta van IJssel, Vecht en Zwarte Water kleicomplexen en laagveengebieden zijn ontstaan. De zoetwaterdelta met de laagveenmoerassen is (nationaal en internationaal gezien) het meest bijzondere deel in deze laag en vraagt nadrukkelijk aandacht.

Vanouds bestaat er in deze laag een sterke samenhang tussen het natuur- en watersysteem; het watersysteem maakt in essentie één grote beweging van de brongebieden (op de flanken van de stuwwallen), naar de beken en wetingen (in de zandgebieden), naar Vecht en Zwarte Water en tenslotte naar de IJssel en de Randmeren. Dit proces heeft in Overijssel geleid tot een rijk en gevarieerd spectrum aan natuurlijke landschappen. Vervolgens heeft dit natuurlijke landschap plek en betekenis gekregen in het menselijk occupatieproces. Het natuurlijk landschap vormt daarmee de basis voor het gehele grondgebied van de provincie.

De locatie is op de gebiedskenmerkenkaart ‘Natuurlijke laag’ aangeduid met het gebiedstype ‘Laagveenrestanten’. Dit zijn grote gebieden, waar onder invloed van stagnerend water en grondwater uitgestrekte veenmoerassen zijn ontstaan. Hier bestonden diverse verlandingsstadia naast elkaar: open water – rietmoeras – opgaand moerasbos. Het semi-natuurlijk laagveenrestant van de Weerribben en de Wieden bestaat uit relictten van dit gebiedstype met een hoge waterkwaliteit en natuurkwaliteit. Samengesteld landschap van rietland op een pakket veenlagen (kraggen) en vaarten, afgewisseld met bos. Ontstaan door turfwinning, rietteelt en extensieve veehouderij. Elders verder in cultuur gebracht als veenweidegebied of polder.

Figuur 4 Kaart 'Natuurlijke laag' (bron: <http://www.atlasvanoverijssel.nl>)

De ambitie is de Wieden en Weerribben, als grootste laagveenmoeras van Europa, aan elkaar te verbinden via een brede overgangszone en te ontwikkelen als een groot aaneengesloten (half)natuurlijk vaar- en recreatielandschap, met hoge biodiversiteit, met aanliggende kernen als poorten naar de natuur. Ook in de overige veenweidelandschappen is een hoog waterpeil van belang om inklinking tegen te gaan. Het open karakter is zowel ruimtelijk waardevol, als voor weidevogels en ganzen.

De laagveenrestanten krijgen een beschermende bestemmingsregeling, gericht op instandhouding van de waterkwaliteit en de natuurkwaliteit. Als ontwikkelingen plaats vinden in de laagveenrestanten, dan dragen deze bij aan verhoging van het waterpeil om bodemdaling en verdwijnen van het veenpakket tegen te gaan en, waar mogelijk, aan toename van natuurkwaliteit en het areaal levend laagveen.

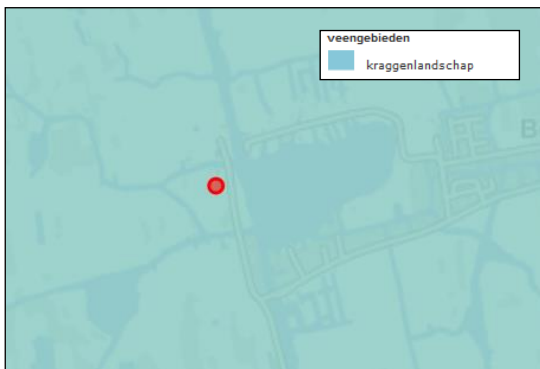
2. De 'Laag van agrarische cultuurlandschap'

In het agrarisch cultuurlandschap gaat het er altijd om dat de mens inspeelt op de natuurlijke omstandigheden en die ten nutte maakt. Het agrarisch cultuurlandschap is bij uitstek een gebruikslandschap. Het aanzien van ruim tweederde van het oppervlak van Overijssel wordt bepaald door het agrarisch gebruik. Van deze landschappen maken zowel de agrarische productiegronden, de landschappelijke beplantingen, routes, waterlopen, reliëfs etc, als de erven, buurtschappen en dorpen deel uit. Vanuit de nederzettingen werden de omliggende gronden ooit ontgonnen, daardoor is er een sterke ruimtelijke en functionele relatie met het omringende landschap ontstaan.

Bij de ontwikkeling van de cultuurlandschappen hebben ideeën over schoonheid nooit een rol gespeeld. Wel zijn we ze in de loop van de tijd gaan waarderen om hun ruimtelijke kwaliteiten. Vooral herkenbaarheid, contrast en afwisseling worden gewaardeerd. Daarbij speelt ook de cultuurhistorie als 'het verhaal van het landschap' een steeds belangrijkere rol. Er zijn grote verschillen in de leeftijd van de verschillende landschappen. De eerste hoge plekken van de dekzand werden vanaf 400 na Christus op een nu nog herkenbare wijze in cultuur gebracht, steeds werden andere gebieden en mogelijkheden gezocht, tot in de jaren '60 van de afgelopen eeuw zijn natuurlijke gebieden gecultiveerd. Dit verschil in 'tijdsdiepte' geeft mede richting aan de ontwikkeling van de deze gebieden.

Afhankelijk van bijvoorbeeld de stand van de techniek en de beschikbaarheid van meststoffen is door de eeuwen heen een geschakeerd patroon van akkers, weiden, hooiland en bebouwing (hoeven, kernen, dorpen) gegroeid. Structuur, maatvoeringen en landschapselementen worden keer op keer aan de veranderende omstandigheden aangepast.

De locatie is op de gebiedskenmerkenkaart 'Laag van agrarische cultuurlandschap' aangeduid met het gebiedstype 'kraggenlandschap'. Hiervoor geldt de ambitie en sturing zoals genoemd onder de kop 'Natuurlijke laag'.

Figuur 5 Kaart 'Laag van agrarisch cultuurlandschap' (bron: <http://www.atlasvanoverijssel.nl>)

3. De 'Stedelijke laag'

De locatie heeft op de gebiedskenmerkenkaart 'Stedelijke laag' geen bijzondere eigenschappen. Deze laag kan dan ook buiten beschouwing worden gelaten.

4. De 'Lust- en leisurelaag'

Met de natuurlijke laag, de laag van het agrarisch cultuurlandschap en de stedelijke laag is het spectrum voor ruimtelijke kwaliteit nog niet compleet. Aan de (relatieve) autonomie van de natuurlijke processen in de natuurlijke laag, het 'nut' van het agrarisch cultuurlandschap en de sociale en functionele dynamiek van de stedelijke laag voegt de laag van de lust- en leisurelandschappen de dimensie van het welbehagen, het plezier, de trots en de beleving toe. Deze laag is het domein van de belevenis, betekenis en identiteit. De lust- en leisurelaag voegt eigen kenmerken toe, zoals landgoederen, recreatieparken, en recreatieve routes, maar benut vooral de kwaliteiten van de andere drie lagen. Het stelt kwaliteiten zoals de natuur, de productielandschappen en de steden in een ander daglicht en maakt ze leefbaar en tot een belevenis.

De locatie is op de 'Lust- en leisurelaag' aangeduid met 'Donkerte'. Lichte gebieden geven een beeld van de economische dynamiek van de provincie: de steden en dorpen, de autosnelwegen, de kassengebieden, de attractieparken, de grote bedrijventerreinen en de gebieden met veel bebouwing. De donkere gebieden geven een indicatie van de 'buitengebieden' van Overijssel. De natuurcomplexen en de grote landbouwgebieden. De donkere gebieden zijn de gebieden waar het 's nachts nog echt donker is, waar je de sterrenhemel kunt waarnemen. Het zijn de relatief 'luwe' dun bewoonde gebieden met een lage gebruiksdruk.

Donkerte wordt een te koesteren kwaliteit. De ambitie is de huidige 'donkere' gebieden, ten minste zo donker te houden, maar bij ontwikkelingen ze liever nog wat donkerder te maken. Dit betekent op praktisch niveau terughoudend zijn met verlichting van wegen, bedrijventerreinen e.d. en verkennen waar deze 's nachts uit kan of anders lichtbronnen selectiever richten. Structureel is het vrijwaren van donkere gebieden van verhoging van de dynamiek het perspectief. De ambitie is het rustige en onthaaste karakter te behouden, zodat passages van autosnelwegen en regionale wegen niet leiden tot stedelijke ontwikkeling aan eventuele op- en afritten. Bundeling van stedelijke functies en infrastructuur in de 'lichte' gebieden.

In de donkere gebieden wordt gestuurd op alleen minimaal noodzakelijke toepassing van kunstlicht. Dit vereist het selectief inzetten en 'richten' van kunstlicht. Veel aandacht is er daarnaast voor het vermijden van onnodig kunstlicht bij ontwikkelingen in het buitengebied. Verder wordt gestuurd op het behoud van het rustige en onthaaste karakter van de 'donkere' gebieden.

3.2.5 Conclusie toetsing aan het provinciale beleid

Bij voorliggend plan is sprake van een kleinschalige ontwikkeling in de vorm van deels herstel en deels aanleg van een pad voor ontsluiting van een bestaande woning over een

afstand van circa 140 meter. Bij de vormgeving van het plan wordt rekening gehouden met de karakteristieken en waarden van het gebied. Het pad wordt halfverhard aangelegd met een breedte van circa 0,7 meter. Het pad wordt niet voorzien van kunstlicht. Dit is passend binnen het ter plekke geldende ontwikkelingsperspectief, gericht op het behoud en de ontwikkeling van de natuurkwaliteit.

3.3 Gemeentelijk beleid

3.3.1 Strategische Toekomstvisie Steenwijkerland 2030

3.3.1.1 Algemeen

Voor het gehele grondgebied van de gemeente Steenwijkerland is de “Strategische Toekomstvisie Steenwijkerland 2030” gemaakt. Dit beleidsdocument geeft op hoog schaalniveau de toekomstvisie op de gemeente Steenwijkerland weer.

3.3.1.2 Toetsing aan Strategische Toekomstvisie Steenwijkerland 2030

De Toekomstvisie kent een dusdanig hoog schaalniveau dat het niet specifiek in gaat op kleinschalige ontwikkeling zoals de aanleg van een toegangspad. Hier wordt geconcludeerd dat de toekomstvisie het initiatief niet in de weg staat.

3.3.2 Omgevingsvisie Steenwijkerland

Op 20 juni 2017 heeft de raad de Omgevingsvisie Steenwijkerland vastgesteld. De gemeente wil met de Omgevingsvisie de omgevingskwaliteit van Steenwijkerland naar een hoger plan tillen. Omgevingskwaliteit is gedefinieerd als de integrale kwaliteit van ruimtes; het gaat er niet alleen om hoe deze ruimtes eruitzien, maar ook waartoe en op welke manier ze functioneren, hoe ze gebruikt worden en hoe de (functies van de) ruimtes met elkaar samenhangen en bijdragen aan het beter functioneren van de samenleving. De schoonheid van de natuur en de bevaarbaarheid van het water in de Weerribben, het stationsplein van Steenwijk met de verbinding naar werk en voorzieningen, de culturele waarde van Giethoorn en de beleving ervan door grote aantallen buitenlandse toeristen. De visie draagt bij aan het versterken van de omgevingskwaliteit. Deze kwaliteit is niet te meten. Alleen elementen ervan zijn meetbaar (zoals geluidswaarden) of aanwijsbaar (cultureel erfgoed). Een deel van de omgevingskwaliteit kun je slechts ervaren (sfeer, veiligheid). Het is de som der delen die de uiteindelijke kwaliteit bepaalt. Deze nieuwe definitie is betekenisvol: omgevingskwaliteit is het centrale doel van al het ruimtelijk handelen.

3.3.2.2 Toetsing van het initiatief aan de Omgevingsvisie Steenwijkerland

Met de voorgenomen ontwikkeling wordt een toegangspad aangelegd dat de woning aan de Havezatherweg 13 ontsluit. De ontwikkeling is kleinschalig en heeft weinig impact op de omgeving. Geconcludeerd wordt dat de in deze ruimtelijke onderbouwing besloten ontwikkeling in overeenstemming is met de omgevingsvisie van de gemeente Steenwijkerland.

3.3.3 Beheersverordening Buitengebied Steenwijkerland 2014

Voor het plangebied is de beheersverordening 'Buitengebied Steenwijkerland 2014' van toepassing. Deze verordening is vastgesteld op 9 september 2014. In de beheersverordening ligt het perceel binnen de besluitvlakken 'Natuur' en 'Wro-zone natura 2000'. Ter plaatse van de bestaande overgroeide weg geldt daarnaast het besluitvlak 'Waarde - Archeologie 1'. De gronden zijn in hoofdzaak bestemd voor de instandhouding, versterking en ontwikkeling van natuurlijke, landschappelijke, cultuurhistorische en archeologische waarden. De aanleg van een pad is niet toegestaan binnen de natuurbestemming.

Om de realisatie van het pad mogelijk te maken dient medewerking verleend te worden middels een projectafwijking op grond van artikel 2.12, lid 1, sub a onder 3 van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo).

3.3.4 Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo)

Op grond van artikel 2.1 Wabo is het verboden om zonder vergunning gronden te gebruiken in strijd met het bestemmingsplan:

- 1. Het is verboden zonder omgevingsvergunning een project uit te voeren, voor zover dat geheel of gedeeltelijk bestaat uit:*
- b. het uitvoeren van een werk, geen bouwwerk zijnde, of van werkzaamheden, in gevallen waarin dat bij een bestemmingsplan, (...) is bepaald*
- c. het gebruiken van gronden of bouwwerken in strijd met een bestemmingsplan, (...)*

Zoals hiervoor aangegeven, voldoet het plan niet aan alle voorwaarden van de beheersverordening. Omdat het plan landschappelijk gezien passend is in de omgeving, is de gemeente bereid medewerking te verlenen aan een afwijking van het bestemmingsplan. Deze mogelijkheid wordt geboden door toepassing van artikel 2.12 lid 1 sub a onder 3:

- 1. Voor zover de aanvraag betrekking heeft op een activiteit als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder c, kan de omgevingsvergunning slechts worden verleend:*
- a. indien de activiteit in strijd is met het bestemmingsplan of de beheersverordening:*
- 3°. indien de activiteit niet in strijd is met een goede ruimtelijke ordening en de motivering van het besluit een goede ruimtelijke onderbouwing bevat.*

Op grond van artikel 6.5 van het Besluit omgevingsrecht dient tevens een verklaring van geen bedenkingen te worden afgegeven door de gemeenteraad wanneer de procedure van artikel 2.12 lid 1 sub a onder 3 Wabo wordt gevolgd:

- 1. Voor zover een aanvraag betrekking heeft op een activiteit als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder c, van de wet, wordt de omgevingsvergunning, waarbij met toepassing van artikel 2.12, eerste lid, onder a, onder 3°, van de wet wordt afgeweken van het bestemmingsplan of de beheersverordening, niet verleend dan nadat de gemeenteraad van de gemeente waar het project geheel of in hoofdzaak zal worden of wordt uitgevoerd, heeft verklaard dat hij daartegen geen bedenkingen heeft, tenzij artikel 3.2, aanhef en onder b, van dit besluit of artikel 3.36 van de Wet ruimtelijke ordening van toepassing is.*

De raad van de gemeente Steenwijkerland heeft categorieën aangewezen van gevallen waarvoor een verklaring van geen bedenkingen is vereist. In alle andere gevallen, die niet op deze lijst staan, worden automatisch een verklaring van geen bedenkingen verleend, aldus de vastgestelde lijst met categorieën (besluit gemeenteraad 7 december 2017).

Op grond van artikel 2.1 Wabo is het tevens verboden om zonder vergunning een bouwwerk te bouwen of werken te realiseren. De omgevingsvergunning zal worden aangevraagd voor zowel het afwijken van het bestemmingsplan als het realiseren van werken.

Hoofdstuk 4 Actuele omgevingsaspecten

4.1 Inleiding

Artikel 5.20 van het Bor verklaart voor de inhoud van een besluit als bedoeld in artikel 2.12, eerste lid, sub a, onder 3 Wabo, artikel 3.1.6 van het Besluit ruimtelijke ordening van overeenkomstige toepassing. Op grond van dit artikel moet in de ruimtelijke onderbouwing ten behoeve van een omgevingsvergunning een beschrijving worden opgenomen van de wijze waarop milieu en omgevingsaspecten bij het plan zijn betrokken.

Daarbij moet rekening gehouden worden met de geldende wet- en regelgeving en met de vastgestelde (boven)gemeentelijke beleidskaders.

In dit hoofdstuk worden de resultaten van het onderzoek naar de uitvoerbaarheid van de actuele omgevingsaspecten beschreven.

Het betreft de thema's ecologie en archeologie en cultuurhistorie.

4.2 Ecologie

4.2.1 Inleiding

Bescherming in het kader van de natuur wet- en regelgeving is op te delen in gebieds- en soortenbescherming.

Bij gebiedsbescherming heeft men te maken met de Wet natuurbescherming (Wnb) en het Natuurnetwerk Nederland (NNN). Soortenbescherming gaat uit van de bescherming van dier- en plantensoorten. Sinds 1 januari 2017 is het wettelijk kader ten aanzien van gebieds- en soortenbescherming vastgelegd in de Wet natuurbescherming.

4.2.2 Gebiedsbescherming

Natura 2000 is een samenhangend netwerk van natuurgebieden in Europa. Natura 2000 bestaat uit gebieden die zijn aangewezen in het kader van de Europese Vogelrichtlijn (79/409/EEG) en gebieden die zijn aangemeld op grond van de Europese Habitatrichtlijn (92/43/EEG). Deze gebieden worden in Nederland op grond van de Wet natuurbescherming beschermd.

Het plangebied maakt onderdeel uit van het NNN en bevindt zich in Natura 2000-gebied de Wieden. Voor het plan is daarom een Voortoets Natuurbeschermingswet uitgevoerd (Van der Goes en Groot, 12 augustus 2021). De conclusies van de Voortoets zijn als volgt:

- Door aanleg, gebruik en onderhoud van een voetpad naar kavel Havezatherweg 13 kunnen negatieve effecten optreden op relevante natuurwaarden in als gevolg van de volgende storende factoren: Oppervlakteverlies, Versnippering, Verontreiniging, Geluid, Trillingen en Optische verstoring.
- Aanleg, gebruik en onderhoud van een voetpad naar de woning op het perceel Havezatherweg 13 bij Belt-Schutsloot zal leiden tot een oppervlakteverlies van 63 m² van het habitatype H6430A (Ruigten en zomen (Moerasspirea) en van 21 m² van het habitatype Overgangs- en trilvenen (veenmosrietlanden) en mogelijk een geringe verstoring van enkele relevante soorten als gevolg van optische verstoring en geluid. Dit beperkte negatieve effect is beoordeeld als niet significant.
- De instandhoudingsdoelstellingen van Natura 2000-gebied De Wieden komen niet in gevaar door aanleg, gebruik en onderhoud van een voetpad naar de woning Havezatherweg 13.

4.2.3 Soortenbescherming

Behalve de mogelijke effecten op natuurgebieden moet ook duidelijk zijn of het betreffende plan effecten heeft, en zo ja welke, op beschermde soorten.

De conclusies in het kader van de soortenbescherming (Van der Groes en Groot, 12 augustus 2021) zijn dat er geen belangrijke negatieve effecten worden verwacht voor beschermde soorten als gevolg van aanleg, gebruik en onderhoud van het voetpad. Voorkomen moet worden dat de beoogde werkzaamheden verstoring veroorzaken van broedende vogels en hun nesten. Deze voorwaarden worden meegenomen in de omgevingsvergunning.

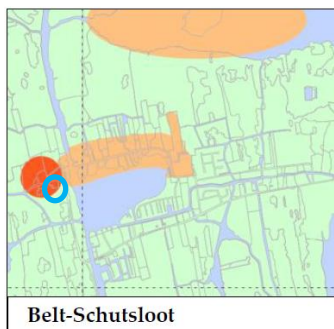
4.3 Cultuurhistorie en archeologie

4.3.1 Cultuurhistorie

In een (bestemmings)plan moet op grond van het Besluit ruimtelijke ordening (Bro) aandacht zijn voor het aspect cultuurhistorie. Het plan betreft deels herstel en deels aanleg van een halfverhard pad over een afstand van circa 140 meter. Deze ingreep is dusdanig kleinschalig van aard dat mogelijke cultuurhistorische waarden van het gebied niet onevenredig worden aangetast.

4.3.2 Archeologie

In 1992 is het Verdrag van Malta door de landen van de Europese Unie, waaronder Nederland, ondertekend. Dit verdrag verplicht de Europese overheden tot het beschermen van archeologisch erfgoed. Hierbij wordt als uitgangspunt gehanteerd dat archeologische waarden in situ (ter plekke) bewaard moeten blijven. Er dient te worden nagestreefd de waarden op de locatie te behouden. Als dit niet mogelijk blijkt, bijvoorbeeld bij bouwplannen, dan moeten de waarden worden opgegraven en ex situ (elders) worden bewaard. Het Verdrag van Malta is via de Wet op de archeologische monumentenzorg doorvertaald in met name de Monumentenwet 1988, welke aangeeft dat de gemeente bevoegd gezag is op het gebied van cultuurhistorie en archeologie.

Figuur 6 Uitsnede archeologische beleidskaart (bron: gemeente Steenwijkerland)

De gemeente Steenwijkerland beschikt over een archeologische waarden- en beleidskaart. Op deze kaart vallen de gronden van de bestaande overgroeide weg in een zone met 'Archeologische waarde' (rood). Het nieuw aan te leggen deel valt in een zone met een 'Lage archeologische verwachting' (groen). In [figuur 6](#) is een uitsnede van de beleidskaart weer-gegeven.

Voor de gronden met een archeologische waarde geldt (op grond van de beheersverordening Buitengebied Steenwijkerland 2014) dat werkzaamheden in de vorm van de aanleg van een halfverharde weg verboden zijn voor zover de ingreep dieper gaat dan 50 cm be-

neden het maaiveld en een grotere oppervlakte dan 100 m² beslaat. Vervangingswerkzaamheden van bestaande bestratingen zijn uitgezonderd van het verbod. Ter plaatse van de lage verwachtingswaarde is archeologisch onderzoek niet noodzakelijk. De werkzaamheden ter plaatse van de archeologische waarde zijn dusdanig beperkt van aard dat onderzoek naar archeologische waarden hier ook niet noodzakelijk is.

Hoofdstuk 5 Waterparagraaf

5.1 Inleiding

Het is verplicht om in de toelichting bij een bestemmingsplan te verantwoorden op welke wijze rekening is gehouden met de gevolgen van het plan voor de waterhuishouding. Dit is bepaald in artikel 3.1.6, eerste lid, sub b van het Besluit ruimtelijke ordening (Bro). Deze verantwoording wordt ook wel de waterparagraaf genoemd. Dit hoofdstuk kan als zodanig beschouwd worden.

5.2 Waterbeleid

De Waterwet regelt in hoofdzaak het beheer van watersystemen, waaronder waterkeringen, oppervlaktewater- en grondwaterlichamen. De wet is gericht op het voorkomen dan wel beperken van overstromingen, wateroverlast en waterschaarste, de bescherming en verbetering van kwaliteit van watersystemen en de vervulling van maatschappelijke functies door watersystemen. In hoofdstuk 6 van de Waterwet wordt genoemd wanneer een waterwetvergunning nodig is. Deze is nodig wanneer sprake is van het lozen of storten van stoffen in oppervlaktewater of de zee of het onttrekken van grondwater of infiltreren van water. Hiervan is in dit geval geen sprake. Een waterwetvergunning is daarom niet nodig.

5.3 Watertoets

De initiatiefnemer heeft het Waterschap Drents Overijsselse Delta op 17 augustus 2021 geïnformeerd over het plan door gebruik te maken van de digitale watertoets. De beantwoording van de vragen heeft er toe geleid dat de korte procedure van toepassing is. Dit betekent dat er direct doorgedaan kan worden met de planvorming onder de voorwaarde dat de standaard waterparagraaf wordt toegepast. Deze tekst is hieronder weergegeven. In de waterparagraaf is het wateradvies van het waterschap automatisch verwerkt. Het waterschap Drents Overijsselse Delta beschouwt hiermee het plan als afgehandeld.

In het kader van de Wet ruimtelijke ordening (Wro) is het verplicht de Watertoets uit te voeren. De Watertoets is een waarborg voor water in ruimtelijke plannen en besluiten. Deze standaard waterparagraaf heeft betrekking op het plan Ruimtelijke onderbouwing Havezatherweg 13 te Belt-Schutsloot.

5.3.1 Waterhuishouding

Het plan loopt geen verhoogd risico op wateroverlast als gevolg van overstromingen. Het plan heeft geen schadelijke gevolgen voor de waterkwaliteit en ecologie. In het verleden is er in of rondom het plangebied geen wateroverlast of grondwateroverlast geconstateerd. De toename van het verharde oppervlak is minder dan 1.500 m².

5.3.2 Voorkeursbeleid hemelwaterafvoer

In het plan wordt er naar gestreefd het voorkeursbeleid van het waterschap op te volgen. Als de hemelwaterafvoer (a) niet wordt aangesloten op een gescheiden rioolstelsel of (b) er wordt niet afgekoppeld van het bestaande rioolstelsel is oppervlakkige afvoer en infiltreren in de bodem uitgangspunt. Als infiltratie in de bodem niet mogelijk is, is lozing op het oppervlaktewater via een bodempassage gewenst. Speciale aandacht wordt besteed aan duurzaam bouwen en een duurzaam gebruik van de openbare ruimte om een goede kwaliteit van het afgekoppelde hemelwater te garanderen.

Het project bestaat uit de aanleg van een pad dat zal bestaan uit halfverharding in de vorm van zand en grint. Aan weerszijden wordt een berm aangelegd. Hemelwater kan infiltreren in zowel weg als berm.

5.3.3 Aanleghoogte van de bebouwing

Voor de aanleghoogte van de gebouwen (onderkant vloer begane grond) wordt een ontwateringsdiepte geadviseerd van minimaal 80 centimeter ten opzichte van de gemiddelde hoogste grondwaterstand (GHG). Bij een afwijkende maatvoering is de kans op structurele grondwateroverlast groot. Bij het bouwen zonder kruipruimte kan worden volstaan met een geringere ontwateringsdiepte. Om wateroverlast en schade in woningen en bedrijven te voorkomen wordt geadviseerd om een drempelhoogte van 30 centimeter boven het straatpeil te hanteren. Ook voor lager, beneden het maaiveld, gelegen ruimtes (kelders, parkeergarages) moet aandacht worden besteed aan het voorkomen van wateroverlast. Bij onderhavig project is geen sprake van het realiseren van bebouwing.

5.3.4 Watertoetsproces

De initiatiefnemer heeft waterschap Drents Overijsselse Delta geïnformeerd over het plan door gebruik te maken van de digitale watertoets. De beantwoording van de vragen heeft er toe geleid dat de korte procedure van de watertoets is toegepast. De bestemming en de grootte van het plan hebben een geringe invloed op de waterhuishouding.

"De procedure in het kader van de watertoets is goed doorlopen conform de Handreiking Watertoets III. Het Waterschap Drents Overijsselse Delta geeft een positief wateradvies".

Hoofdstuk 6 Milieuparagraaf

6.1 Milieu

Milieubeleid wordt steeds meer geïncorporeerd in andere beleidsvelden. Verbreding van milieubeleid naar andere beleidsterreinen is dan ook een belangrijk uitgangspunt. Ook in de ruimtelijke planvorming is structureel aandacht voor milieudoelstellingen nodig. De milieudoelstellingen worden daartoe integraal en vanaf een zo vroeg mogelijk stadium in het planvormingsproces meegewogen. Een duurzame ontwikkeling van de gemeente is een belangrijk beleidsuitgangspunt dat zijn doorwerking heeft in meerdere beleidsterreinen.

6.2 Geluidhinder

In de Wet geluidhinder (Wgh) is vastgesteld dat indien in het plangebied geluidgevoelige functies (zoals woningen) zijn voorzien binnen de invloedssfeer van (rail- en weg)verkeerslawaai, akoestisch onderzoek uitgevoerd dient te worden. Het onderhavige plan betreft de aanleg van een ontsluiting ten behoeve van één woning. Het pad wordt alleen gebruikt door niet-gemechaniseerd verkeer. Er is dus geen sprake van geluidsproductie. Het plan maakt geen nieuwe gevoelige functies mogelijk. Toetsing aan de Wgh is niet noodzakelijk.

6.3 Bodem

In de Nederlandse Richtlijn Bodembescherming bedrijfsmatige activiteiten (NRB) is een lijst opgenomen met activiteiten die als bodembedreigend worden beschouwd. Zo worden bijvoorbeeld de opslag van dieselolie in een bovengrondse tank, de opslag van oliën in emballage, de opslag van ruwvoer en bijproducten (CCM) en de opslag van dierlijke meststoffen in een put/bassin op grond van de NRB als bodembedreigende activiteiten aange-merkt.

Op grond van artikel 8 van de Woningwet bevat de bouwverordening voorschriften omtrent het tegengaan van bouwen op verontreinigde bodem. Deze voorschriften hebben uitsluitend betrekking op bouwwerken waarin voortdurend of nagenoeg voortdurend mensen aanwezig zullen zijn.

In onderhavig geval wordt een pad aangelegd. Een bodemonderzoek is daarom niet noodzakelijk. De toe te passen grond/bouwstoffen moeten wel voldoen aan het besluit Bodemkwaliteit. Zo nodig dient het toepassen te worden gemeld in het kader van dit besluit.

6.4 Luchtkwaliteit

Op basis van de Wet luchtkwaliteit, welke onderdeel uitmaakt van de Wet Milieubeheer (hoofdstuk 5), gelden milieukwaliteitseisen voor de luchtkwaliteit. Deze kwaliteitseisen zijn middels grenswaarden vastgelegd voor de luchtverontreinigingscomponenten stikstofdioxide (NO₂), zwevende deeltjes (PM10 of fijnstof), zwaveldioxide (SO₂), lood (Pb), benzeen (C₆H₆) en koolmonoxide (CO). De grenswaarden gelden overal in de buitenlucht.

Het Milieu- en Natuur Planbureau beschikt over kaarten met informatie over de luchtkwaliteit in Nederland. De bestaande jaargemiddelde concentratie van fijn stof is 22,1 µg/m³ (achtergrondconcentratie 2011). Volgens de wettelijke normen mag deze concentratie maximaal 40,0 µg/m³ bedragen.

Hoofdstuk 5 van de Wet Milieubeheer maakt onderscheid tussen projecten die 'Niet in betekenende mate' (NIBM) en 'In betekenende mate' (IBM) bijdragen aan de uitstoot van luchtverontreinigende stoffen. In de regeling NIBM is een lijst met categorieën van gevallen opgenomen die NIBM zijn. Deze NIBM projecten kunnen zonder toetsing aan de grenswaarden voor het aspect luchtkwaliteit uitgevoerd worden.

Als een project ervoor zorgt dat de concentratie fijn stof of CO₂ met meer dan 3% van de grenswaarde verhoogd, draagt het project in betekenende mate bij aan luchtvervuiling en dient er een luchtkwaliteitsonderzoek uitgevoerd te worden. Deze regel komt voort uit het zogenaamde Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit (NSL). Daarbinnen werken het rijk, de provincies en gemeenten samen om de Europese eisen voor luchtkwaliteit te realiseren.

In het geval een planvoornemen strekt tot het realiseren of wijzigen van bronnen van luchtverontreiniging, die leiden tot een toename van de hoeveelheid luchtverontreiniging, dient onderzoek naar de exacte gevolgen voor de luchtkwaliteit uitgevoerd te worden. Er zijn twee mogelijkheden om aannemelijk te maken dat een project binnen de NIBM-grens blijft:

- a. aantonen dat een project binnen de grenzen van een categorie uit de Regeling niet in betekenende mate bijdragen valt. Er is dan geen verdere toetsing nodig, het project is in ieder geval NIBM (artikel 4, lid 1, van het Besluit niet in betekenende mate bijdragen (luchtkwaliteitseisen));
- b. op een andere manier aannemelijk maken dat een project voldoet aan het 3% criterium. Hiervoor kunnen berekeningen nodig zijn. Ook als een project niet kan voldoen aan de grenzen van de Regeling niet in betekenende mate bijdragen, is het mogelijk om alsnog via berekeningen aan te tonen, dat de 3% grens niet wordt overschreden.

Als de 3% grens voor PM₁₀ of NO₂ niet wordt overschreden, dan hoeft geen verdere toetsing aan grenswaarden plaats te vinden. Indien een project boven de getalsmatige grenzen uitkomt, is een project in betekenende mate (IBM), tenzij alsnog aannemelijk te maken is dat de bron minder dan 3% bijdraagt aan de concentratie. Behoort een project tot een niet in de Regeling niet in betekenende mate bijdragen genoemde categorie dan zal steeds met behulp van onderzoek dienen te worden aangetoond of het project NIBM is.

Voorliggend plan betreft de aanleg van een pad ter ontsluiting van één bestaande woning. Het project leidt niet tot extra voertuigbewegingen. Gesteld kan daarom worden dat het project NIBM is. Een luchtkwaliteitsonderzoek is daarom niet nodig.

6.5 Bedrijven en milieuzonering

In het kader van een goede ruimtelijke ordening is ruimtelijke afstemming tussen bedrijfsactiviteiten, voorzieningen en gevoelige functies (woningen) noodzakelijk. Bij deze afstemming wordt gebruik gemaakt van de richtafstanden uit de basiszoneringslijst van de VNG-brochure "Bedrijven en milieuzonering" (2009). Een richtafstand kan worden beschouwd als de afstand waarbij onaanvaardbare milieuhinder als gevolg van bedrijfsactiviteiten redelijkerwijs kan worden uitgesloten.

Het project maakt de aanleg van een pad mogelijk. Het betreft geen nieuwe gevoelige functie. In de omgeving van het projectgebied bevinden zich enkel andere woningen. Het aspect bedrijven en milieuzonering vormt dan ook geen belemmering voor het project.

6.6 Externe veiligheid

Bij de ruimtelijke planvorming moet rekening gehouden worden met het aspect externe veiligheid. De risico's voor de bevolking, die verbonden zijn aan gevaar veroorzakende activiteiten moeten in beeld worden gebracht. De volgende bronnen kunnen aan de orde zijn:

- inrichtingen;
- transportactiviteiten met gevaarlijke stoffen;
- vuurwerkopslagplaatsen;
- opslagplaatsen ontplofbare stoffen voor civiel gebruik.

De risiconormen voor inrichtingen zijn vastgelegd in het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi). Het besluit verplicht gemeenten en provincies bij het verlenen van milieuvergunningen en het maken van bestemmingsplannen rekening te houden met bepaalde eisen ten aanzien van het plaatsgebonden risico en het groepsrisico. In de Regeling externe veiligheid inrichtingen (Revi) zijn voorts regels opgenomen betreffende de veiligheidsafstanden en berekening van het plaatsgebonden risico en het groepsrisico. In de directe omgeving (straal 250 meter) zijn geen risicovolle inrichtingen aanwezig. Het planvoornemen voorziet ook niet in de ontwikkeling van een risicovolle inrichting.

De normen voor het risico dat burgers mogen lopen als gevolg van een ongeval met transport van gevaarlijke stoffen zijn vastgelegd in de Circulaire Risiconormering vervoer gevaarlijke stoffen (CRVGS). Op basis van deze nota geldt het Basisnet Vervoer voor zowel wegen, spoorlijnen als vaarwegen. Hiermee moet voorkomen worden dat zich externe veiligheidsknelpunten zullen gaan voordoen langs spoor- en waterwegen en het hoofdwegenet. Het plan betreft de aanleg van een pad en maakt geen nieuwe gevoelige functies mogelijk. Het voornemen leidt niet tot mogelijke knelpunten met transportroutes voor gevaarlijke stoffen.

6.7 Milieubescherming

Het plangebied is niet gelegen in een milieubeschermingsgebied, grondwaterbeschermingsgebied of stiltegebied. De ligging in Natura 2000-gebied de Wieden is in paragraaf 4.2 'ecologie' reeds behandeld.

6.8 Verkeer & parkeren

De huidige wegenstructuur van de gemeente Steenwijkerland voldoet: de bereikbaarheid is goed. Er zijn een aantal lokale knelpunten, hier staat de Havezatherweg ter hoogte van het projectgebied echter los van. Voor de korte termijn zijn geen grote ingrepen in de wegenstructuur nodig. Ter hoogte van het begin van het pad is langs de Havezatherweg een verhard stuk grond waar geparkeerd kan worden. De woning waar het pad naar toe loopt is in gebruik als tweede woning, en wordt dus niet doorlopend gebruikt. Op die momenten dat de woning gebruikt wordt zullen er 2 of 3 auto's staan op de verharde strook grond langs de Havezatherweg.

6.9 Kabels en leidingen

In en rondom het plangebied zijn geen kabels of leidingen aanwezig die invloed hebben op de ontwikkelingen. De mogelijke kabels en leidingen binnen het projectgebied hoeven niet voorzien te worden van een regeling.

Hoofdstuk 7 Financiële paragraaf

7.1 Financiële haalbaarheid

Het planvoornemen betreft het herstel en de aanleg van een pad. De kosten van de ruimtelijke procedure en de uitvoerende werkzaamheden worden gedragen door initiatiefnemers.

7.2 Exploitatieplan

Het exploitatieplan biedt de grondslag voor het publiekrechtelijk kostenverhaal. In artikel 6.12, eerste en tweede lid, Wro is bepaald in welke situatie een exploitatieplan gemaakt moet worden. In artikel 6.2.1 Bro worden de bouwplannen aangewezen waarvoor de gemeenteraad een exploitatieplan moet vaststellen. Een exploitatieplan wordt gelijktijdig vastgesteld met het ruimtelijk plan of besluit waarop het betrekking heeft. Dat kan een bestemmingsplan, een wijzigingsplan, een projectbesluit en een buiten toepassingsverklaring van een beheersverordening zijn.

Een exploitatieplan is echter niet aan de orde aangezien de kosten die de gemeente maakt, in rekening gebracht worden door het heffen van leges voor de aanvraag. Andere verhaalbare kosten zijn er niet.

Hoofdstuk 8 Maatschappelijke uitvoerbaarheid

De maatschappelijke uitvoerbaarheid heeft als doel om aan te tonen dat het ruimtelijk plan maatschappelijk draagvlak heeft.

Om het plan mogelijk te maken dient een omgevingsvergunning, als bedoeld in artikel 2.12 lid 1 onder c. van de Wabo jo. artikel 2.12 lid 1 onder a. sub 3 van de Wabo, worden verleend.

Het ontwerp omgevingsvergunning heeft van 1 december 2021 tot en met 11 januari 2022 ter inzage gelegen. Gedurende deze termijn is aan een ieder de gelegenheid geboden een zienswijze in te dienen. Op het ontwerp omgevingsvergunning is één zienswijze ingediend.

Een samenvatting van de zienswijze en de bijbehorende beantwoording is te vinden in de bijlagen behorende bij het besluitdocument. De zienswijze heeft niet geleid tot aanpassing van de omgevingsvergunning. Na besluitvorming kan tegen het besluit beroep worden ingesteld.